U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juřičkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **N. L. T.**, zastoupený Mgr. Martinem Hykšem, advokátem, sídlem Konzumní 643/10, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2022, č. j. OAM-38/ LE-BA02-HA15-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 1. 2023, č. j. 17 Az 11/2022-41,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Hykšovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žalobce podal žádost pouze z ekonomických důvodů. V žádosti žalobce uvedl, že z Vietnamu vycestoval za prací, chce zůstat a pracovat v České republice, aby uživil svou rodinu a pomáhal jí. Ve Vietnamu zůstali jeho staří rodiče, děti a manželka, která nepracuje. Všichni bydlí v jednom domě, který je v zástavě u banky, a nachází se ve finanční tísni. Žalobce dále uvedl, že se kvůli cestě do Evropy zadlužil; vzal si půjčku s vysokým úrokem.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítl jeho nepřezkoumatelnost. Dále uvedl, že se rozhodnutí žalovaného nesprávně opírá o § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, dle kterého je možné žádost o mezinárodní ochranu zamítnout jako zjevně nedůvodnou v případě, že žadatel uvádí výhradně ekonomické důvody. V takovém případě již není posuzováno, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany či nikoli. Dle stěžovatele napadené rozhodnutí bez dalšího konstatovalo, že v žádosti neuvedl nic jiného než důvody ekonomické. S tímto zjednodušeným závěrem se stěžovatel neztotožnil. Domníval se, že § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu neměl být na jeho případ aplikován, ale žádost měla být žalovaným věcně posouzena.

[4] Žalovaný s podanou kasační stížností nesouhlasil. Trval na tom, že při posuzování žádosti zjistil skutečný stav věci a že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Navrhl proto kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně ji zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[6] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Kasační stížnost je přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021-23, nebo usnesení ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31).

[7] Stran přesahu vlastních zájmů z pohledu výše uvedených kritérií stěžovatel v kasační stížnosti nic netvrdil, přičemž ani jedna z uplatněných kasačních námitek není důvodem, který by mohl založit přesah zájmů stěžovatele, natož přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud žádná pochybení, natož pochybení zásadního rázu, či taková, které by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, v napadeném rozsudku krajského soudu neshledal.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. V souladu s konstantní judikaturou však dospěl k závěru, že z odůvodnění rozsudku je patrné, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, jakým způsobem postupoval při jejich posuzování a proč pokládá stěžovatelovy námitky za nesprávné (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52).

[9] K věci samé Nejvyšší správní soud uvádí, že *„poskytnutí azylu je zcela specifickým důvodem pobytu cizinců na území České republiky a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území ČR, tak jak jsou upraveny např. v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48). Snaha o legalizaci pobytu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004-44, ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004-69, ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 423/2004-81, nebo ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004-94), stejně jako ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43, ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54) podle setrvalé judikatury Nevyššího správního soudu nemohou být relevantním důvodem udělení mezinárodní ochrany.

[10] Stěžovatel v průběhu správního řízení a následně ani v podané žalobě a kasační stížnosti neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mu v zemi původu hrozilo pronásledování nebo vznik vážné újmy. Žádost o mezinárodní ochranu stěžovatel skutečně odůvodnil pouze ekonomickými důvody, jak Nejvyšší správní soud popsal v bodě [1] tohoto usnesení. K aplikaci § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu tedy v souzeném případě byly naplněny zákonné podmínky, stěžovatel nenabídl žádnou argumentaci, jíž by správnost a zákonnost závěrů žalovaného a krajského soudu zpochybnil či vyvrátil.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou a nepochybil při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

[13] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 Azs 93/2023-22, ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti, Mgr. Martin Hykš, advokát. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného advokáta stát. Podle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovenému zástupci stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč a podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč, celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovený zástupce není plátcem DPH. K vyplacení této částky byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2023

Mgr. Ing. Veronika Juřičková
předsedkyně senátu